

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ELEVFORENINGEN FOR
JYDERUP REALSKOLE

Clarsskrift 1951

De er altid velkommen

i JYDERUP

I den smukke afvekslende
Natur vil De kunne
tilbringe mange
dejlige Timer.

*Turistforeningen for Jyderup
og Omegn*

Bureau: Stationsvej 41 . Telefon 48.

JYDERUP REALSKOLE

modtager indmeldelser
til mellemskolen.

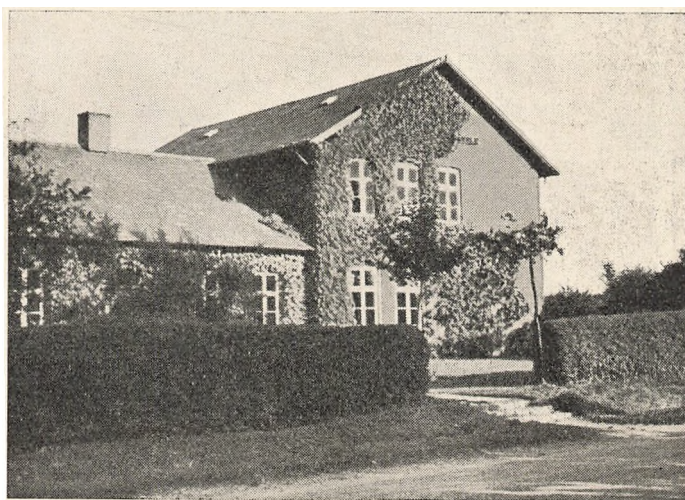

A. KNUDSEN

AARSSKRIFT 1951

Elevforeningen for Jyderup Realskole.

Jyderup Realskole, set fra Slagelsevej. (1951).

Hermed har vi fornøjelsen at udsende foreningens 3. årsskrift, som vi håber vil blive lige så godt modtaget som de foregående.

Da det volder nogen vanskelighed at skaffe stof til bladet, opfordrer vi kraftigt de medlemmer, som måtte have en eller anden oplevelse eller andet på hjerte, om at fremkomme med et bidrag.

Vi takker de kammerater, som i år har været os behjælpelig med bladets indhold og anmoder om, at eventuelle bidrag til næste årsskrift må være os i hænde senest 1. april 1952.

Bestyrelsen.

JYDERUP

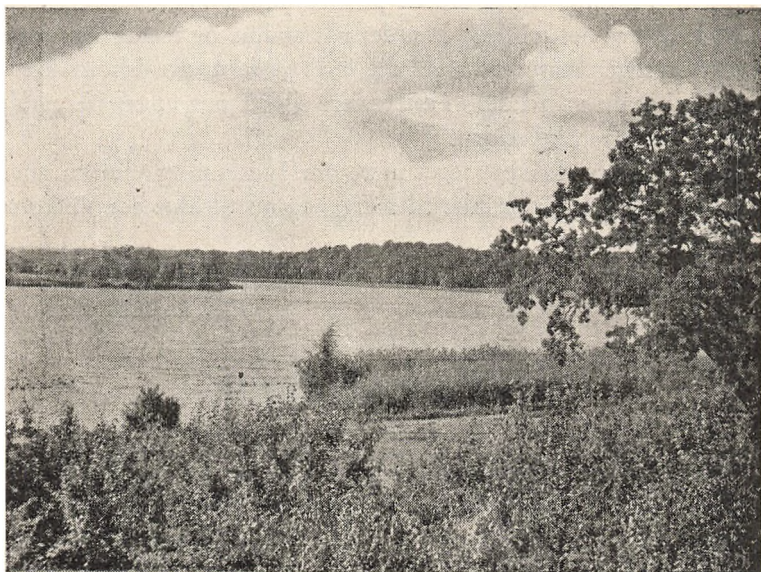
VED DEN SKOVKRANSEDE SKARRIDSØ

Mon vi glemmer dig? Har du ikke for os, som har tilbragt vor Barndom her, givet os et Utal af gode og smukke Minder, og der er vel heller ikke mange Steder i Landet, hvor der findes smukkere og en mere afvekslende Natur end her. Her er noget for enhver, først og fremmest Skarriidsø med sine Bugter, Øen Magleholm, Tusinder af Aakander. Hvem husker ikke Langemarks Ture fra Drivsaatsbroen med Skovgæsterne til Plukkepladsen i Bugten (25 Øre pr. Hoved).

En Rotur paa Søen en lun Sommeraften med medbragt Madkurv. Nu kommer en Baad med Sangere, der synger en af vore gamle Fædrelandssange, og her en Baad med Harmonika, der fremtryller et muntret Stykke, og saa inden Hjemturen Solnedgangen i Vest, dette er vel nok en Oplevelse. Eller om Vinteren, når Søen er tillagt og Træerne belagt med funklende Sne, et ungt Par Arm i Arm glider elegant over den spejlblanke Is, saa udbryder man

uvilkaarligt: smukkere Panorama kan ingen Steder ses. Og saa har vi vore pragtfulde Skove med utallige Ture, enten man vil gaa eller cykle; hvor findes en smukkere Tur en »Søen rundt« forbi Sølyst, langs Søen forbi Skarridsholm, hvor man beser Slotsruinen af Dronning Margrethes gamle Slot, under Broen forbi Astrup, drejer af ved Gryde Mølle over Stenpladsen ved Aunsøgaard, forbi Øresø og Strids Mølle gennem Sølen og langs Hallebyaaen paa højre Haand, derefter til venstre gennem Taterhulen til den gamle Skovridergaard Birkenæs, hvorfra man nyder den storslaaede Udsigt over Søen med Skarridsholm og Bassebjerg i Baggrunden, derefter ad Vejen eller Stien hjem, eller hvis man har beregnet hele Dagen, tilbage igen og forbi Rangle Mølle, videre ligeud gennem den smukke og særprægede Brændelykke Skov til Bro-Mølle Kro, en af Landets ældste og smukkeste beliggende gamle Landevejskroer med det tusindaarige Taxtræ i Haven; har man Tid, gaar man et lille Trip til Katstrup for derfra at beundre den pragtfulde Udsigt over Tissø og Marsø, derefter begiver man sig ad Landevejen til Jyderup, men aflægger paa Turen hjem et Besøg i en af Landets største og ældste Landsbykirker, Holmstrup Kirke, videre

over Axelholm; ved Kæmpegravene paa høje Haand standser vi op for at betragte Udsigten over Skarriksø og Jyderup, der nu ligger lige for os, forbi Realskolen, og saa er vi i Jyderup igen. Vi har nu været »Søen rundt« og er hjemme til Aftensmadtid eller for Turisterne til Hotel »Skarriksø«s veldækkede Bord, og saa kan vi vist være enige om, at bedre kunde Dagen ikke være benyttet, dersom man vilde opleve en Dag i Naturen med smukke Omgivelser. Men der er mange andre smukke Ture og Partier, f. Eks. Indkørslen fra Nykjøbing med Kæmpehøjen, det smukke Skovløberhus ved Rundingen, det idyllisk beliggende Bjergsted med Bjergsted Bakker. Herregaardene Torbenfeldt, Kongsdal, Dragsholm, Aggersvold og Dønnerup. Ture hertil er heller ikke at foragte. Og hvad er Skovene ikke i de senere Aar blevet for Spejdere og andre Ungdomskorps, med de utallige Tumblepladser for disse Korps, her er netop Pladsen for disse med Aa, Sø og Skov, alt forenet i den smukkeste Natur.

Vi har da ogsaa den Glæde her i Jyderup, at der til Stadighed kommer mange gamle Elever enten enkeltvis eller klassevis, der mødes her for at opfriske gamle Minder fra Barndom og Skoletid og føje nye Minder til, og har du paa Grund af manglende Tid eller andet forglemt dette Besøg, kan det nås endnu, og mener du, at du kender ingen mere, saa meld dig ind i Jyderup Realskoles Elevforening, og du vil til dens Fester være sikker paa at træffe gamle Kammerater fra Skoletiden.

Ja, der kunde skrives meget mere om Jyderup og Omegn, men Pladsen er denne Gang ikke til mere, saa nu til Slut et »Velkommen til Jyderup«.

H. HOOGE, Jyderup.

Elev fra 1894.

ET TILBAGEBLIK

For os, der har passeret »middagshøjden«, er det vel nærliggende at spørge sig selv: Hvor er årene egentlig blevet af? Det var i 1907, at mit hold (som det sidste) tog præliminæreksamen fra Jyderup Realskole. Mellem dengang og nu ligger bl. a. to verdenskrige, og

de forløbne år har været præget af en kolossal udvikling på snart sagt alle områder. I min barndom var f. eks. biler endnu en sjældenhed, og jeg erindrer tydeligt den gammeldags diligence, der da kørte mellem Jyderup og Nykøbing. Mange af nutidens goder og bekvemmeligheder kendtes naturligvis ikke — men mon vi mennesker er lykkeligere og bedre i dag?

Det var unægteligt en omvæltning i min tilværelse, da jeg fra landsbyskolen i Rumperup (nu Højsted) kom ind på realskolen. Jeg husker endnu modtagelsen her og min første skoledag. Det var i hr. Laages bestyrertid. Han var en prægtig lærer og helt igennem en hædersmand. Når vi i timen stod og vrøvlede, kunne han tiltordne os: Den megen lærdom gør dig rasende! Brugte han undertiden kraftudtryk over for os, var det altid med et glimt i øjet. Hans timer var ikke kedelige, og jeg står i stor taknemligheds-gæld til ham. Det samme gælder iøvrigt hans efterfølger, hr. Friis, og jeg kan tale på alles vegne, når jeg siger, at vi gamle elever fra Jyderup Realskole har fået en god ballast for livet med fra vor skoletid.

Men hvad er der så blevet af alle de mange elever, der i årenes løb er gået ud fra skolen? Ja, de er vel spredt over det ganske land (og udland med). Af og til træffer man jo enkelte af kammeraterne, men dog for få og for sjældent. Hver gang det sker, er det til berigelse og opmuntring, det vil sikkert kammeraterne bekræfte, og derfor har elevforeningen ikke mindst på dette felt en stor og betydningsfuld opgave at løse. Mine tanker går i hvert fald ofte tilbage til skolen og skoletiden. De mange gode minder derfra er selv nok så store begivenheder og oplevelser senere ikke i stand til at fordunkle.

Skal man tale om sig selv, var min store oplevelse ellers genforeningen i 1920, da jeg havde den lykke som jernbanemand at komme til Sønderjylland og være med i det nationale arbejde fra den første dag. I omtrent 15 år havde jeg mit virkefelt dernede i det genvundne land og vandt mig mange venner. Ved min bortrejse var jeg sognerådsformand.

De sidste 12 år har jeg haft min gerning bl. a. på den danske rigsdag. Meget kan vel siges (og bliver sagt) om denne, men sand-

heden er nok den, at rigsdagsmedlemmerne er et fuldgyldigt udsnit af den danske befolkning og hverken værre eller bedre end gennemsnittet af denne. Så meget er vist, at medlemmerne, og det gælder for alle partier, ansvarsbevidste og med alvor går op i arbejdet. Det er et meget interessant arbejde, og vi medlemmer gør det nu, så godt vi kan — ingen kan jo forpligtes over evne.

Besættelsestidens lange og onde år er et kapitel for sig. Mod slutningen blev rigsdagen jo sat helt ud af spillet, og en del af os blev en tid taget i »forvaring« hos tyskerne. Efter nat kommer imidlertid altid dag, og vi oplevede jo heldigvis også en 4. maj. Tiden, vi nu gennemlever, byder, som enhver vil vide, på mange vanskeligheder ikke mindst af økonomisk art, og fremtiden kan synes både mørk og uvis. Trods alt tror jeg dog nok, at vi her hjemme har det bedre end i de fleste andre lande, og så stoler vi på det gamle ord, at »end er der en Gud foroven, der råder for Danmarks sag«.

— — —

Tilbage til skolen. Der er ingen tvivl om, at vi gamle elever skylder denne så meget, måske mere end vi selv egentlig er klar over og i hvert tilfælde mere, end vi forstod, da vi gik på skolen, og da vi forlod denne. Jeg har selv enkelte gange siden besøgt skolen, således på 25 års dagen for min afgang, hvor jeg blev gæstfrit modtaget af hr. og fru Friis. Naturligvis er meget på skolen forandret i de 44 år (jeg nikker dog genkendende til vore ikke videre magelige skoleborde), den er blevet betydelig større, der findes flere bekvemmeligheder — skolen er og bliver dog sig selv lig, og jeg tvivler heller ikke på, at der under hr. Knudsens ledelse råder den samme gode ånd nu som dengang.

Vi vil mindes de af skolens lærere og de gamle elever, der i de forløbne år er gået bort. Jeg vil også gerne benytte anledningen til at bringe skolen og dens lærerkræfter (såvel de afgåede som de nuværende) en oprigtig tak for vor skoletid, og jeg vil bede alle gamle elever modtage en hjertelig hilsen, og vi kan alle forene os i ønsket om en lys og lykkelig fremtid for vor gamle skole, idet vi udtrykker håbet om, at den vedvarende som hidtil må være i stand til at sætte sit præg på dem, der søger deres uddannelse på skolen.

Troskab og taknemlighed er jo dyder, som vi helst alle skulle være i besiddelse af. Lad da os inden for E.F.I.R. vise, ikke alene i ord, men også i gerning, at vi altid er tro mod vor gamle skole og de idealer, den lærte os at sætte højt, og lad os da heller aldrig glemme at føle taknemlighed mod det sted og de mænd og kvinder, der søgte at give os unge så god en start i livet som muligt. Det har så senere stået til os selv at udnytte i livets ofte hårde skole, hvad barneskolen lærte os.

Denne gav os grundvolden, som vi kunne bygge videre på.

OLUF MALCHAU

„Gyllinghus“, Jyderup, i Maj 1951.

Kære formandinde!

Jeg plejer ellers ikke at være letsindig, men det var jeg altså ved vort møde på hotel »Skarridsø« d. 15. april 1951, hvor jeg lovede Dem, at jeg ville skrive lidt om skolens start i 1894, men når tre så charmerende damer, som selveste »formandinden«, »sekretærinden« og »forlystelsesrådsinden« med deres bedårende smil gentagne gange opfordrede mig til at skrive mine memoirer fra længst forsvundne dage, så kan man altså i min alder ikke sige nej, og jeg skal da forsøge at gøre det, så godt som mine ringe evner tillader det.

En herlig septemberdag i det herrens år 1894 blev Jyderup Realskole taget i brug. Min bror og jeg havde gået på Holbæk Realskole, som efter vort barnebegreb var en mægtig skole i et stort hus, og nu skulle vi altså fortsætte i en stue i en lille villa. Jeg havde hidtil været en forholdsvis flittig og rolig dreng i Holbæk Realskole, men det var, som om de sidste dage på denne skole gav min selvtillid et lille knæk. På vejen fra skolen og ned til gymnastiksalen, som dengang var i hotel »Isefjord«s sal, var min bror blevet uvenner med en anden dreng og stukket ham et blåt øje, hvilket jeg, der gik i forreste række, ikke anede noget om. Da vi ankom til gymnastiksalen, sladrede drengen til gymnastiklæreren, han hed Ekkert og var en tidligere underofficer, han var tysker og en hidsig rad. Han råbte: »Vil den Folchmann komme frem«, og

intetanende trådte jeg ud af geledet og stillede mig ret foran ham. »Buch«, brølede han, og da jeg pligtskyldigt gjorde dette, suste spanskrøret, som han havde skjult, ned over min syndige krop. »Hvorfor slår De mig dog, hr. Ekkert«, råbte jeg fortvivlet. »Nå så du mukker, din slubbet, så skal du mein salighet have flere stryk«, og atter haglede spanskrøret ned over min ryg, men så trådte den »blåøjede« dreng, »papegøjen« kaldte vi ham, frem og sagde: »Hr. Ekkert, det var slet ikke ham, det var hans bror«. »Det var dock en værre sach«, udbrød hr. Ekkert, »hvad skal vi doch nu gøre! Deine bruder har ofte fået strych, men det har du aldrig fået, men nu schal du jo til at gå i en nye schule in Jyderup, og der kan du sicke, in Holbæk der har jeg fået stryck på forskud, ganske gratis og unfortjent, så jeg skal ingen have foreløbig in Jyderup«.

Ja, undskyld dette indlæg fra en anden skole, men det var jo blot for at vise, at man også kan skylde skarn for uret. Naa, da jeg altså var installeret i Jyderup Realskole syntes jeg, at jeg med mine 12^{1/2} år på bagen var en farlig dygtig karl, og jeg kunne næppe lære mere på en sådan lilleputscole, men hr. Lambek, skolens første leder, fik mig hurtigt pillet ned af piedestalen og sat mig på plads, og det blev ikke på nr. 1, som jeg havde drømt om. Foruden hr. Lambek havde vi en lærer, som hed hr. Barsøe, flere lærerkræfter kan jeg ikke huske, og disse to lærere gjorde jo deres bedste for at proppe kundskaber ind i vore mere eller mindre velregnede hoveder. Piger og drenge gik i samme klasse, det var vi jo ikke vant til i Holbæk, og dette bevirkede selvfølgelig, at der blev mere sjov i gaden, og på dette område var pigerne absolut nr. 1, og det er de sikkert også idag. Jeg nævner i flæng dem af »kliken«, som jeg bedst husker, der holdt trofast sammen: Anna Heinrichson, Nina Lund Thomsen, Sophy og Kis Lerche, Ellen og Rigmor Schultz, Karen Jensen, Helga, Astrid og Gerda Schauemburg, Hjalmar og Johannes Hansen, Valdemar Lindhardt, min bror Ejnar, Heinrich Hamburger, Richardt Thuesen, Holger Hooge, William Jensen, Carl Jacobsen, Herman Jensen, Jens Chr. Jensen og Aage Mikkelsen. Nogle af kammeraterne er nu borte, men de, der er tilbage, vil sikkert nikke genkendende til alle de gamle navne.

Vi havde mange forskellige fag allerede dengang, også sprog, og vi var ikke alle lige gode til den tyske gramatik. Jeg husker en gang i en tysktime, jeg sad ved siden af en dreng, vistnok Herman (det var nu et sjældent tilfælde, jeg sad ellers altid sammen med piger), hr. Barsøe spurgte ham om, »hvad er der knabe?« Herman grublede, jeg viste ham en bukseknep, og han svarede: »Bukseknep«. Jeg havde ventet, at han kun havde sagt knap. Hr. Barsøe rystede på hovedet og spurgte, »hvad er das haus?« »Das-hus«, hviskede jeg, og svaret faldt omgående, og hr. Barsøe, der havde hørt, hvad jeg hviskede, kvitterede omgående med »et par flade«.

Når der ellers var ballade i klassen, var det selvfølgelig altid os drenge, der fik skylden. Pigerne kunne med de uskyldsrene blikke altid klare frisag, og det var drengene, der måtte »sidde efter«, men her viste pigerne sig som gode kammerater. De drenge, der skulle sidde efter, blev låset inde i en klasse, hvor der var sat vridere udvendig på vinduerne for at forhindre flugtforsøg. Under eftersidningen sov lærerne altid til middag, og pigerne fik hurtig vriderne fra, og vi hoppede ud af vinduerne og morede os godt sammen med pigerne, vi sørgede selvfølgelig altid for at være rettidig inde i klassen igen og sad roligt og anstændigt, når læreren kom og åbnede fængselsportene for os.

Når der var stærk snefygning eller snefald, måtte vi ikke komme ud i frikvarteret, det ville gå for meget ud over vinduesruderne — og vi fordrev så tiden med at spille 66. Dette blev en skønne dag opdaget, og hr. Lambek forbød os at spille 66, hvorfor vi gik over til at spille sjavs næste gang; det havde han jo ikke forbudt.

Om sommeren havde vi ofte udflugter enten på cykle eller i lange høstvogne, og det var nogle herlige ture, ligesom det også var dejligt at komme ud og botanisere. På en sådan tur var der en af pigerne, der lærte mig, hvordan et sommerfuglkys var, det var dejligt i al sin uskyldighed, og jeg skal gerne ved lejlighed — måske ved generalforsamlingen — lære »formandinden« det. Om vinteren havde vi nogle dejlige kane- og slædeture på den nuværende vandværksbakke, der var vælteturene vel nok herlige.

At følge hjem fra skole var lige så moderne dengang som nu til

dags, undertiden gik det jo lidt hårdt til med veritable slagsmål, hvori både piger og drenge deltog, og det var da særlig grusgraven, der var »krigsskueplads«. Pigerne havde dengang lange fletninger, og de var jo særlig udsatte, og de af os drenge, der var mest ridderlige, måtte ofte udfri vor udkårne fra brutale drengehænder, for vi havde selvfølgelig også dengang, lige som nutidens skoleelever, vor specielt »udkårne«. Når jeg nu, i 1951, står i min butiksdør, hører jeg ofte den replik, når skolebørnene kører forbi: »Skal jeg hilse (f. eks.) Inger fra dig«? Sådan var det også i halvfemserne.

Vi spillede også skolekomedie dengang, og det var ikke små sketsch eller børnekommedie, nej, det var rigtig voksen komedie. — Kære, gamle kammerater, kan I huske den herlige tid, da vi spillede »Fastelavnsgildet«?

Til skolen hørte en gammel frugthave, og på træerne fandtes der »forbuden frugt«, men hvilken drengesjæl kan stå for et rødkindet æble eller en saftig pære, når den lille strik til »Eva« sender smægtende øjekast både til den forbudne frugt og til sin hjerteven og lokker en op i træet, sådan var det dengang, og sådan er det vist endnu. Der er sikkert rettet mange angreb på frugttræerne i de 57 år, skolen har eksisteret.

Nå, årene gik, og i foråret 1896 skulle jeg konfirmeres, og da jeg skulle i handelslære, skulle jeg meldes ud af skolen til april. Jeg tiggede og bad mine forældre om at få lov til at blive ved med at gå i skole; jeg ville læse til præst (jeg tror godt, jeg kunne være blevet en god præst, navnlig hvad posituren angår), men der var ingen pardon, og med sorg tog jeg afsked med mine kammerater, som jeg dårlig syntes, jeg kunne undvære. Men lykken stod mig bi, som så mange andre gange senere i livet. Jeg kunne ikke få nogen læreplads før til november, og jeg fik et halvt år til i Jyderup Realskole til stor glæde både for mig og mine kammerater.

Min kærlighed til skolevæsenet var dog ikke forbi med udmeldelsen i 1896, thi skolens gerning har fulgt mig helt op gennem årene. Allerede som 6-årig begyndte jeg med hjemmelærerinde, så kom jeg på frk. Scharlings Pogeskole, så på Holbæk Realskole, derefter på Jyderup Realskole. Senere kom jeg 4 år på handels-skole, i omtrent 35 år var jeg lærer og tillige forstander ved Håndværker- og Handelsskolen, formand for Isenkramfagets

skoleudvalg og i en periode skolekommissionsformand ved det kommunale skolevæsen, hvor jeg altid glædede mig til at holde eksamen, særlig med de små børn, og i 20 år har jeg været skolepatron. Og som rosin i pølseenden er jeg nu, hvor jeg er lige ved at runde de 70, bestyrelsesmedlem i min gamle skoles elevforening »EFIR«, og gennem alle disse mange år har det glædet mig at følge børnene og ungdommen gennem de forskellige stadier i livet, først gennem mine børn og så gennem mine børnebørn, og det har glædet mig, hver gang en gammel elev er kommet til mig og bedt om råd og vejledning.

Til dem af mine gamle kammerater, der læser denne artikel, vil jeg sige »tak for godt kammeratskab og venskab i halvfemserne og siden hen«, jeg vil altid mindes skoleårene på Jyderup Realskole som nogle af de bedste og lykkeligste i mit lange liv. Det er skønne minder at se tilbage på, og jeg vil slutte med at udtale ønsket om, at det gode kammeratskabsforhold og det gode venskabsbånd mellem lærere og elever altid må sidde til højbords i Jyderup Realskole, og at der altid må være de rette ledere og lærerkræfter på den gamle hæderkronede skole parate til at føre skolen videre i den rette ånd, og at den må have lykke til at opføre en sund og rank ungdom til ære og gavn for vort gamle land.

Med venlig Hilsen
H. GYLLING-FOLKMANN

Grete Tauby
Hospitalsskibet „JUTLANDIA“.

Pusan, Juli 1951.

Indtryk fra JAPAN.

Efter en lang og interessant rejse ankom vi endelig til Japan den 1. marts. Fra tidlig morgen var vi naturligvis alle på dækket, intet måtte undgå vor opmærksomhed, og forventningsfulde stirrede vi ind mod land — nu var vi i hvert fald rigtig i østen . . . Det gædefulde — det mystiske og hemmelighedsfulde østen . . . Hvor tit har man ikke derhjemme i ledige stunder siddet og drømt om en sådan rejse til fjerne lande. Og nu — her foran mig ligger Japan.

Langsomt nærmer skibet sig kajen. Konturerne tager mere og mere fast form, og vi kan nu begynde at udpege visse fremmedartede punkter derinde. Fantasien har frit spillerum og får rigelig næring! — »Se bare! Jeg er sikker på, det er en pagode, der står deroppe«, er der en eller anden, der udbryder i bar ekstase over al det nye, der toner frem af morgendisken. »Næh! Vil I nu bare se derinde, se dog, hvor de stakkels soldater må løbe, der er nok øvelser igang... « Javist, der var øvelser derinde på kajen.

Det løb sikkert mange en smule koldt ned ad ryggen, da det endelig stod os helt klart, at »øvelserne« i virkeligheden angik os. Et amerikansk marinedetachment i fuld paradeuniform stod æresvagt på kajen; og medens Stars and Stripes og Dannebrog under ledelse af en flagløjtnant blev ført langs fronten, spillede et marineorkester amerikanske og danske melodier. Derpå lød de to landes nationalmelodier . . . honnører . . . ekscercits . . . mere musik. Men det hele var trods sin militæriske præcision en højtidelig og stemningsfuld velkomst.

Inde på det afspærrede kajområde stod en række honoratiorens med den danske minister og frue i spidsen for såvel civile som »Brass Hats«. (Brass Hats er den engelske betegnelse for højtstående flådeofficerer). Det har sikkert været en stor dag for den danske minister, i hvert fald så han strålende glad og lykkelig ud. Og efter velkomsten at dømme var vi hjertelig velkommen.

Journalister og UN-korrespondenter sværmede rundt inde på kajen og gjorde sig alle mulige anstrengelser for at fange hospitalspersonalets opmærksomhed, for på den måde at bane sig vej til en personlig kontakt og dermed muligheden for en »god historie«. Erfaringerne har jo senere vist os, hvor »grønne« vi egentlig var, og hvad vi mangler i oplevelser, ja, det har journalisterne så sandelig i fantasien.

Filmsfotograferne havde en overordentlig travl dag, jeg havde næsten ondt af dem. De løb fra den ene ende af kajen til den anden, kravlede op i lysmaster, kraner, jernbanevogne etc. De sparede sig ingen anstrengelser for at sikre sig det bedst mulige billede af skibet. Og under selve den officielle modtagelse snurrede kameraerne, så jeg er overbevist om, at selv Hollywood ville have nikket anerkendende.

Vort første ophold i Japan var ikke af lang varighed, kun en ugestid. Men hvor var den i grunden anstrengende. Allerede den første dag blev vi inviteret til en reception hos general Hume. Generalen er chef for den amerikanske hærs hospitalsvæsen i Japan og har sit hovedkvarter i Tokio. Også her måtte vi igennem en skærsild af filmsfotografer og korrespondenter — jo, vi var sandelig blevet nyhedsstof — og invitationerne fulgte slag i slag. Taler-

nes række var næsten udtømmelig, men det engelske sprog er jo som bekendt overordentlig righoldigt på ord.

Men der var heldigvis også andet end taler. Jeg fik da lejlighed til at aflægge besøg rundt om i den nærmeste omegn. Det billede, der her opruller sig for ens øje, er alt andet end erindringen om det skønne Japan, vores historielærer fortalte os om i vor barndoms skoletid.

Japan er frygtelig hårdt ramt af krigens hårde og grusomme hærgen. Endnu 5 år efter taler ødelæggelsernes vederstyggelighed sit altfor tydelige sprog om rædsel, om lemlæstelse, sult, savn og død. En millionby som Yokohama, hvor firsindstyve procent af byen gik op i luer under de utallige luftangreb, den var udsat for, hvormeget blod og hvormange tårer er der mon ikke udgydt her? En mor er jo dog en mor — uden hensyn til race eller religion. Og vandrer man gennem byen, ser man den ene brandtomt og ruindyngede ved siden af den anden i en trøstesløs uendelighed. Det er mig ganske ubegribeligt, hvordan mennesker kan indrette sig og leve under disse forhold. Men det kan de, og de gør det, og er tilsyneladende lykkelige. — Fatalister? Jeg tror det egentlig ikke. Mon ikke der under de smilende ansigter og under de høflige fraser rører sig en dyb frygt og bekymring for fremtiden? Den samme frygt og bekymring, som vi hjemme heller ikke er helt ukendt med.

Japan er en stor nation, og de har forstået at tage ved lære af vestens kultur og draget nytte deraf på en måde, så deres egen og særprægede urgamle kultur ikke er afkastet, men ligesom understreget her og der. Side om side med den vesteuropæiske klæde- dragt, som mange japanere har adopteret, ser man kimonoklædte japanere, der på højklampede træsandaler trisser gade op og gade ned på de daglige indkøbsture for at skaffe sig og den øvrige familie det fornødne til livets ophold. Der er det ejendommelige ved træsandalerne og øvrige japanesiske fodbeklædning, at de er forsynet med en »Y«-formet rem, der adskiller storetåen fra de øvrige tæer! Deres sokker er da også forsynet med en tut til storetåen på samme måde som vore luffer har en speciel tut for tommelfingeren. Det kan ikke nægtes, det for os ser meget pudsigt ud, men japanerne finder det åbenbart meget praktisk.

De yndefulde kimonoer er ikke gået af mode, og selvom jeg har ladet mig fortælle, at de stoffer, japanerne i dag kan købe til eget brug, er af langt ringere kvalitet end tidligere, så har jeg dog været så heldig at få lejlighed til at se japanerinder i virkelige smukke og elegante kostumer. Disse kimonoer, der var fremstillet af de blødeste og lækreste silkebrokader, må sikkert være en formue værd i

dag. I hvert fald med det søtillæg — d.v.s. de få dollars, jeg allernådigst har ret til at disponere over herude — kan jeg bestemt ikke gøre mig noget håb om, inden for en overskuelig årrække, at kunne købe den slags stof, hvormeget jeg så end spinker og sparer. Disse så eftertragtede varer sælges nemlig kun for blanke dollars! — alt, hvad Japan i dag kan producere, går til eksport. For besættelsestropperne har amerikanerne indrettet en kæde af stormagasiner landet over, de såkaldte »P. X. shop«, hvor også vi, som medlemmer af U. N. forces, har tilladelse til at handle mod at betale i dollars!

En kimono holdes sammen med et bredt sherf, der bindes på ryggen i en sirlig sløjfe, og over denne anbringes endnu et bredt bånd, der af japanerne benævnes »obei«. Det ser iøvrigt meget festligt ud, og minder til en vis grad om oldemors tournure! Almindeligvis virker de japanske kvinder langt kønnere og sødere i deres hjemlands kostume end i vesteuropæisk klædedragt; hvordan det nu end kan være, synes jeg ikke rigtig, at vores tøj passer til dem.

Selvom den officielle religion i en lang årrække har været shintolæren, er der dog mange buddhaister, og talrige templer er opført rundt om i landet til Buddha's ære.

I byen Kamakhura er der således opført en kæmpemæssig Buddha, støbt i bronze omkring år 1251. Der påstås, at denne Buddha er verdens største, og jeg tror det gerne, idet den er ikke mindre end ca. 50 fod høj og vejer omkring 210.000 eng. pund. Der var dengang ligeledes opført et tempel på stedet, men en jordskælvskatastrofe og en senere flodbølge har totalt ødelagt templet uden dog at beskadige Buddhaen.

Trods tidernes omskiften har Buddha holdt stand, end ikke tidens tand har formået at gøre nævneværdigt indtryk på ham. Fra sin enorme sokkel ser han nu som før, med sit stereotype smil, nedladende på menneskemyldret ved hans fod.

Buddhaen er hul, og man kommer ind gennem en dør i soklen, hvorefter man i en højest ubehagelig krumbøjet stilling møjsommeligt må arbejde sig frem gennem en lang mørk gang, der ender i en slags hall, hvorfra en trappe leder op gennem Buddha's indre til hovedet.

Formålet med et så verdsligt arrangement får stå hen, mig forekommer det besynderligt, men hensigten har måske været den, at tidligere tiders buddhapræster ad denne vej har søgt at indgyde den jævne mand en ærefrygtindgydende respekt for Buddha's alvidende visdom — hvem ved?

De amerikanske okkupationstropper synes at befinde sig udmærket blandt japanerne. Mange har endog giftet sig og stiftet familie. Ægteskab mellem øst og vest har vel altid været et stort problem,

der sikkert ikke er så lige til at løse, der vil altid kunne siges både for og imod disse forbindelser. Men jeg er nu ikke utilbøjelig til at tro, den dag freden kommer til Japan, og »GI« kan rejse hjem, da er der vist mange, der kommer til at dele madame Butterfly's skæbne.

Hovedproblemet for amerikanerne i dag er imidlertid af en helt anden karakter. Det gælder om at bringe landet på fode igen, oplyse befolkningen og forberede den på at leve under et moderne demokrati.

Og så oprandt endelig den 7. marts. Vores sejlordre lød på Pusan, Korea. Ved middagstid sejlede vi fra Yokosuka til tonerne fra et amerikansk marineorkester, der havde underholdt os den sidste halve time før afrejsen.

Det var i grunden rart atter at komme til søs og slappe lidt af efter al den opmærksomhed, der var blevet os til del. De fleste følte vel også, at al den stads, der var blevet gjort, egentlig ikke tilkom os, for hvad havde vi egentlig udrettet? Vi har meldt os som frivillige for at hjælpe syge og sårede i krigen, og det uden smålig hensyn til race og religion. Men endnu har vi ikke kunnet vise, hvad vi duer til, eller om vi i det hele taget har kræfter til at bestride den gerning, vi nu går ind til. Efterretninger fra fronten er jo ikke særlig lyse, der bliver talt og skrevet så meget om nordkoreanernes forårsoffensiv, så vi må vist belave os på lidt af hvert. Men alle er vi rørende enige om at yde en indsats uden hensyn til det personlige.

Sidste etape på vor lange rejse er begyndt, om et par dage er vi i Korea.

Aftenen er dejlig og stille. Luften mild, og en tilpas brise smyger sig hen over dækket. Et sted ude i natten toner en aktiv vulkan frem, ild og røg stiger mod himlen, medens den glødende lava tegner forunderlige mørkerøde dragetunger ned ad bjergets sider. Et fantastisk skue. — Men billedet skifter, tiden går, og vi fjerner os mere og mere fra Japans kyster, hvor kun de høje forrevne bjergtoppe endnu en tid vil være synlige som store tunge og truende silhouetter over horisonten, men jeg er træt og så usigelig mæt af alt det nye, jeg har set og oplevet og beslutter mig endelig til at gå til køjs.

GRETE TAUBY

Det vil glæde os —

at så mange medlemmer som muligt giver møde ved foreningens sammenkomster, hvor De kan tilbringe gode timer i samværet med Deres kammerater fra skoletiden.

BESTYRELSEN.

NEKROLOG

Fru Karen Jørgensen, født Chr. F. Jensen

døde den 14. februar 1951.

Det var med en følelse af vemod, at bestyrelsen den 15. april for første gang modtog meddelelse om et medlems død.

Karen Jørgensen er født i Jyderup den 7. maj 1882, datter af Købmand Chr. F. Jensen og hustru født Scharling. Karen Jørgensen gik i Jyderup Realskole fra 1894-98 og blev i 1909 gift med sognepræst H. H. Jørgensen, Hasle. I 1914 flyttedes hjemmet til Nordrup—Farringløse, hvor pastor Jørgensen var sognepræst indtil sin død 1933. Efter sin mands død flyttede Karen Jørgensen til København, hvor ægteparrets 3 børn havde stillinger, og boede her til sin død den 14. februar 1951. Begravelsen foregik fra Nordrup kirkegård den 18. februar 1951.

Selv om mange af foreningens medlemmer ikke har kendt fru Karen Jørgensen personlig, har de fleste sikkert på en eller anden måde haft tilknytning til eller kendt de to gamle slægter, hvis navne er uløseligt knyttet til Jyderups historie.

Æret være Karen Jørgensens minde.

FORMANDEN

Aaret, der gik...

Søndag den 21. maj 1950 afholdtes der generalforsamling på hotel »Skarriðsø« med ca. 80 deltagere. Af beretningen fremgik det, at foreningens medlemsantal nu var steget til ca. 300. Regnskabet balancerede med 2746 kr. og udviste en kassebeholdning på ca. 341 kr. Det blev vedtaget at udsætte 5 flidspræmier til skolen samt, at man ville søge at få oprettet en kapitalfond til eventuelle legater. Ligeledes vedtog man at afholde årsfest hvert 5. år og at gøre denne særlig festlig, samt at man ville gøre noget mere ud af generalforsamlingen og fremtidig afholde denne den første søndag i september. Et forslag om at samgifte skulle betale et mindre kontingent blev forkastet med henblik på kapitalopsparingen. For

at øge tilgangen af nye medlemmer vedtog man at give eleverne i 4. mellemskoleklasse en vandrebog.

Efter generalforsamlingen var der skovtur, og man aflagde et besøg på realskolen. Kl. 18 samledes man igen til fællesspisning, og dagen sluttede med dans.

Der er i årets løb sendt blomster til æresmedlem fru Sophy Jensens 70 års fødselsdag og blomster til dilettanterne til skoleballet samt en krans til afdøde medlem fru Karen Jørgensens bære.

Af bestyrelsesmøder er der afholdt et i Jyderup samt flere i København. På det sidste møde vedtog man at uddele 7 flidspræmier til skolen i stedet for 5 sidste år. Disse uddelte skolebestyreren på afslutningsdagen.

FORMANDEN

Regnskab for Elevforeningen for Jyderup Realskole 1950

INDTÆGTER:

Kassebeholdning 1. april 1950	kr.	341,10
Kontingenter		1209,00
Salg af emblemer		14,00
Renter		5,18
Annoncer		10,00
Porto		17,00
		<u>1596,28</u>

UDGIFTER:

Bestyrelsen	kr.	84,65
Kontorudgifter		44,75
Porto		129,63
Præmier		133,50
Årsskrift		596,38
Blomster m. v.		31,50
Generalforsamlingen		165,00
Kassebeholdning $\frac{31}{3}$ 1951		410,87
		<u>1596,28</u>

STATUS:

Kassebeholdning:

Banken	kr.	127,82
Giro		250,00
Kontant		33,05
		<u>410,87</u>

Gæld		— 0 —
Beholdning af emblemer: 54 stk.		

H. Hooge . A. Schmidt.

E.F.I.R.

BESTYRELSE OG ADRESSER

Elevforeningen for Jyderup Realskole.

Formand: Maja Lunding, Stradellasvej 10, København S. V. **Kasserer og Sekretær:** Karen Lillelund, Hauser Plads 7, København K. — **Øvrige Bestyrelse:** Skolebestyrer A. Knudsen, Jyderup, Afdelingsingeniør H. P. Folkmann, Eng-havevej 25, Odense, Isenkræmmer H. Gylling Folkmann, sen., Jyderup.
Revisorer: Bankbestyrer H. Hooge, Jyderup, Købmand A. Schmidt, Mørkøv.

MEDLEMSFORTEGNELSE

ELEVFORENINGEN FOR JYDERUP REALSKOLE

Fru Lilli Alsløw, Jydeholmen 61, Vanløse.
Fru Gudrun Amnitzbøll, Thorshøj, Storeheddinge. 1922.
Fru Grethe Andersen, Vossevad, Tuse pr. Maarsø, f. Ravnsbæk.
Marinus Andersen, Mørkøv. 1950.
Mejerist Sejer Andersen, Ballebjerg, Føllenslev.
Erik Scheibel Andreasen, J. Juelsgade 31 I, Ø.
Doris Andreasen, Skovhaven, Jyderup. 1950.
Fru Helga Assing, Parallelvej 45, Bagsværd, f. Hestbeck. 1924.
Bente Begtrup, Frederiksborg Højskole, Hillerød. 1950.
Frøken Eva Begtrup, Toldbodvej 34, K. 1950.
Fru Anna Margrethe Bergenholt, Rye St.
Fru Litte Berntsen, Hellerupgaardsvej 4, Hellerup.
Arne Birch, Havnsøgaard, Føllenslev.
Aase Boesen, Svebøllegavn, Svebølle. 1950.
Frøken Kirsten Boesen, Svebøllegavn, Svebølle.
Kommunelærer Palle Bo Bojesen, Godthaabshave 30 VI, F.
Fabrikmester Henning Brandt Larsen, Bryggergade 2, Ø. 1922.
Frøken Annelise Brochorst, Florvej, Mørkøv. 1948.
Fru Inge Bruun, H. C. Ørstedesvej 40, V. 1925.
Frøken Vita Busch, Stubmøllevej 41, SV. 1946.
Olaf v. Bülow, Vilhelmsdal, Mørkøv. 1950.
Økonomiinspektør Sigurd Christensen, Vallerødgade 22,
Rungsted Kyst. 1932.
Frøken Helene Christiansen, Rønnekilde Frugtplantage, Jyderup.
Frøken Ingrid Christiansen, Slagelsevej 48, Jyderup.
Frøken Tove Christiansen, Hegnet 23, Holbæk. 1944.
Proprietær Johs. Clausen, Stubberupholm, Faarevejle. 1924.
Frøken Solvejg Colding, Hollændervej 7, V.

- Fru Grethe de la Cour, U.S.A. 1930.
 Bogtrykker Gudmund Crone, Holbækvej 9, Jyderup. 1936.
 Kai Crone, Holbækvej 9, Jyderup. 1900.
 Fru Karen Crone, Holbækvej 9, Jyderup. 1902.
 Blomsterhandler Poul Damgaard, Islands Brygge 17, S. 1920.
 Assurandør Kai Dandanell, Jernbaneallé 79, Vanløse. 1939.
 Anny Davidsen, Stationsvej 5, Jyderup. 1950.
 Helge Davidsen, Jyderup. 1948.
 Fru Kirsten Dinesen, Sundvej 16 C, Hellerup, f. Jensen.
 Fru Rosa Dybkjær, Stubbekøbingvej 47, Nykøbing F.
 Fru Inge Eklund, Föreningsgatan 9, Kristianstad, Sverige,
 f. Bergenholt. 1934.
 Cand. pharm., frøken Magda Elm, Snertinge. 1922.
 Dyr læge Tage Elm, Lindenberg, Roskilde 1925.
 Ruth Ertmann, Jyderup. 1950.
 Frøken Agnethe Folkmann, Tuberkulosestationen, Holbæk.
 Grosserer Carl Johan Folkmann, Frederiksborgvej 80, Roskilde.
 1909.
 Einar Folkmann, Jyderup. 1898.
 Fru Else Gylling Folkmann, Jyderup, f. Hansen.
 Isenkræmmer Hans Gylling Folkmann jun., Jyderup.
 Isenkræmmer Hans Gylling Folkmann sen., Jyderup.
 Afdelingsingeniør H. P. Folkmann, Enghavevej 25, Odense. 1930.
 Frøken Helene Folkmann, Jyderup.
 Frøken Tove Fonnesbech-Wulff, Vestergaard pr. Karise. 1950.
 Fru Gudrun Fredegaard, Svinninge.
 Robert Fredegaard, Svinninge.
 Frøken Dorthe Frederiksen, Fredhjem, Vedbæk. 1948.
 Fru Asta Mønsted Friis, Holbækvej 43, Jyderup.
 Frøken Else Mønsted Friis, Holbækvej 43, Jyderup. 1921.
 Gunnar Mønsted Friis, Teglgårdsvej 14, Lemvig.
 Ingeniør Jørgen Mønsted Friis, Vesterbrogade 94, V.
 Lærerinde, frøken Margrethe Mønsted Friis, Tornved Skole,
 Jyderup. 1921.
 Gartner Otto Mønsted Friis, Hasselvej 15, I., Virum, Lyngby.
 1930.
 Gaardejer Svend Mønsted Friis, Nr. Asminderup.
 Fru Nina Gerling, Ishøj Skole pr. Taastrup.
 Frøken Laila Egede Glahn, Stengaard, Jyderup. 1949.
 Fru Else Graae, Torpegaard, Eskebjerg, f. Taarning. 1924.
 Fru Kaja Gundersen, Jyderup, f. Folkmann.
 Trädgårdsmästare Knud Hahn, Glenninge, Vallberga, Sverige.
 1936.

Læge Bent Hallager, Centralsygehuset, Holbæk.
 Repræsentant Viggo Hammeken, Havnevej 50, Holbæk.
 Frøken Bente Hansen, Østerbrogade 33, Ø.
 Købmand Finn Hansen, Algade 38, Nykøbing S.
 Fru Grete Godtfred Hansen, Falkoner Allé 5, F. f. Sørensen. 1932.
 Hans Leo Hansen, Blegdamsvej 50 C., Ø.
 Gartner Harry Hansen, Klausdalsbrovej, Hjortespring, Herløv.
 Fru Henny Wade Hansen, Nathalie Zahlesvej 25, SV.
 Inspektør Hjalmar Hansen, Amagerbrogade 303, S.
 Frøken Inger Birch Hansen, Brøkb, Jyderup. 1949.
 Frøken Karen Hansen, Gl. Svebølle. 1950.
 Frøken Lis Solveig Hansen, Holbækvej 31, Jyderup. 1950.
 Niels P. Hulgaard Hansen, Daltoftevej 38, Søborg. 1933.
 Sv. Aage Schou Hansen, Sølystvej 13, Jyderup.
 Overlærer V. Hansen, Nyvej 21, Jyderup.
 Adjunkt, frøken Rigmor Harms, Boulevarden 15 A, Vordingborg.
 Købmand Gunnar Herløv, Eskebjerg.
 Gaardejer Chr. Hjordsvar, Konradsgaard, Mørkøv.
 Fru Lilly Hjordsvar, Konradsgaard, Mørkøv, f. Jelstrup. 1928.
 Erland Hjorth, Jyderup. 1948.
 Bent Holme, Klosterparken 21, Kalundborg. 1950.
 Fru Gerda Holst, Nyvej 9, Jyderup, f. Folkmann. 1928.
 Carl F. Hooqe, Canada.
 Frøken Else Hooqe, Vestergade 49, Svendborg. 1932.
 Bankbestyrer H. Hooqe, Jyderup.
 Frøken Lise Hooqe, Jyderup.
 Fru Karen Houmøller, Svebølle, f. Jensen.
 Automobilforhandler Anthon Hvam, Helsing. 1924.
 Fru Elly Høyer, Asnæs, f. Folkmann. 1925.

 Fru Inge Iversen, Lipkesgade 18, Ø., f. Weinreich.

 Bent Jacobsen, Korsørgade 29, Ø. 1950.
 Fabrikant Carl Jacobsen, Jyderup.
 Fru Dagmar Ganderup Jacobsen, Jyderup.
 Erik Jacobsen, Kalundborgvej 235, Holbæk.
 Civilingeniør Gunnar Houg Jacobsen. 1930.
 Musikdirektør Einar Jantzen, Jyderup.
 Frøken Aase Jensen, Holbækvej 137, Jyderup. 1950.
 Fru Anne Grethe Jensen, Drivsaatvej 32, Jyderup, f. Olsen.
 Fru Asta Birck Jensen, Havnegade 11 B, K.
 Frøken Asta Jensen, Nyvej 13, Jyderup. 1925.
 Repræsentant Axel Jensen, Maagevej 42, NV. 1921.
 Frøken Bente Brix Jensen, Vestre Fælledvej 20, Holbæk. 1949.
 Installatør Carl August Jensen, Skolevej 9, Jyderup. 1930.

- Købmand Chr. Jensen, Knabstrup.
 Fru Else Jensen, Mimersgade 92, N., f. Nielsen. 1930.
 Frøken Else Hjort Jensen, Hardenbergsvej 1, Valby. 1945.
 Handelsgartner Frede Jensen, Jerslev St.
 Repræsentant Hans Jensen, Enghavevej 68, V. 1923.
 Fru Henny Erik Jensen, Kordilgade 26, Kalundborg.
 Frøken Inga Jensen, Faurbo, Snertinge. 1950.
 Frøken Ingeborg Lind Jensen, Solbakkevej 11, Gentofte.
 Kriminalbetjent Johs. V. Jensen, Jernbanevej 21, Holbæk.
 Bagermester Knud Jensen, Svebølle. 1930.
 Fru Lilly Funch Jensen, Jyderup, f. Weinreich. 1922.
 Fabrikant Ole Gerling Jensen, Drivsaatvej, Jyderup.
 Frøken Ovidia Jensen, Jul. Valentinersvej 1, F. 1918.
 Poul Erik Jensen, Soldalen 31, Ø. 1946.
 Fru Soffy Jensen, Jyderup.
 Repræsentant Viggo Bækskov Jensen, Gl. Kalkbrænderivej 14, Ø.
 1926.
 Maskinfabrikant Poul Johansen, Ringstedgade 36, Næstved. 1923.
 Frøken Birgitte Junker, Avnsøgaard, Svebølle.
 Axel Jørgensen, Gundestrup Autoværksted, Grevinge.
 Frøken Bodil Jørgensen, Jyderup. 1949.
 Kontormedhjælper Hans Jørgensen, Faurbo pr. Snertinge. 1947.
 Johan Jørgensen, Særslevgaarden, Snertinge. 1949.
 Ole Jørgensen, Særslevgaarden, Snertinge.
 Lærer Vilh. Jørgensen, Gottliebsvej 9, Næstved. 1924.
 Orla Jørgensen, Elmevej, Jyderup. 1950.
- Fru Ellen Kirkemo, Dalvej 4, Gentofte.
 Mogens Klarskov, Nansensgade 79, K. 1946.
 Fru Tove Klitgaard, Tage Hansensgade 1, Aarhus, f. Olsen. 1942.
 Skolebestyrer A. Knudsen, Jyderup.
 Fru Henny Kofoed, Smedelundsgade 33, Holbæk.
 Fru Birthe Krapp, Baunehøjvej 14, Kgs. Lyngby.
 Frøken Birgitte Kristensen, Kattrup, Jyderup. 1949.
 Fru Inger Kristensen, Tagensvej 79, N.
 Fru Julie Kristensen, Fjordvænget 15, Korsør.
 Fabrikant Jens Kristiansen, Luganovej 18, S.
 Frøken Bente Kruhøffer, Mørkøv. 1946.
 Fru Inga Kruhøffer, Mørkøv. 1919.
 Fru Frida Kvetny, Snogegaardsvej 47, Gentofte, f. Jantzen. 1933.
- Erik Larsen, Skovvej 20, Jyderup. 1948.
 Ernst Larsen, Mølle Allé 7, Valby. 1924.
 Fru Grete Ammentorp Larsen, Snertinge, f. Bech. 1932.
 Tandlæge, frøken Gudrun Larsen, Kraghave, Nykøbing F. 1901.

- Fru Inger Hasselbalch Larsen, Sundvej 16 A, Hellerup,
f. Andersen. 1912.
Frøken Kirsten Larsen, Viskinge, Svebølle. 1950.
Stud. polyt. M. Drost Larsen, Studentergaarden, Tagensvej 15, N.
Lærerinde, frøken M. Lassen, Nyvej 18, Jyderup.
Ib Linde Laursen, Torbenfeldt, Mørkøv.
Frøken Inger Lillelund, Hauser Plads 7, K. 1936.
Frøken Karen Lillelund, Hauser Plads 7, K. 1930.
Proprietær Jørgen Lind, Tornvedgaarden, Jyderup.
Fru Bodil Lindhardt, Hvidovregade 6 B, Valby.
Forretningsfører C. Lund-Thomsen, Sct. Mikkelsgade 8, Slagelse.
Frøken Nina Lund-Thomsen, Strandboulevarden 12, Ø.
Frøken Aase Lunding, Stradellasvej 10, SV. 1921.
Frøken Maja Lunding, Stradellasvej 10, SV. 1922.
Fuldmægtig Poul Lütken, Glahns Allé 33, F. 1924.
- Anton B. Madsen, Vårslev St. 1950.
Jørgen Madsen, Bjergsted, Jyderup. 1950.
Fru Karen Madsen, Svebølle Mejeri, Svebølle.
Trafikkontrollør Oluf Malchau, Frederiks Allé 75 C, Aarhus.
1907.
Prokurist, frøken Elna Malling, Kontrolskolen, Haslev. 1918.
Fru Ane Katrine Mikkelsen, Løngangsstræde 2, Karise, f. Sørensen.
1931.
Fru Elisabeth Mikkelsen, Sjørring, Thy, f. Madsen. 1913.
Elmar Mosegård, Skytteholmsvägen 20, Huvudsta, Stockholm.
1949.
Arne Mortensen, Søbæksvej 1, Jyderup. 1936.
Husdyrbrugskonsulent Frode Mortensen, Høve, Asnæs.
Frøken Grethe Mortensen, Faurbo, Snertinge. 1950.
Holger Mortensen, Gennemløbet 1, Vanløse. 1939.
Bogholder Rasmus Mortensen, Mørkøv. 1926.
- Frøken Annelise Nielsen, Sørslev, Snertinge. 1949.
Bogholder A. H. Nielsen, St. Kjeldsgade 23, Ø. 1920.
Bøje Nielsen, Stigs Bjergby pr. Mørkøv. 1949
Henning Nielsen, Søbogaard, Høed, Jyderup.
Boghandlermedhjælper Henning Nielsen, Strandvej 62, Svendborg.
1935.
Fru Inge Nielsen, Jægersborg Kaserne, Gentofte.
Automobilforhandler Johs. Nielsen, Københavnsvej 26, Roskilde.
Assistent Kjeld Nielsen, Bukkeballevvej 30, Rungsted Kyst. 1936.
Lærerinde, frøken Marie Elisabeth Nielsen, Jydeholmen 35, Am,
Vanløse.
Niels Nielsen, Augustagade 11, S. 1921.

- Automobilforhandler Niels E. Nielsen, Snertinge. 1927.
 Lærer Poul Nielsen, Trautnersvej 22, Sorø. 1933.
 Frøken Ruth Nielsen, Dr. Margrethesvej 31, Roskilde. 1932.
 Lærer C. Nørgaard, Fuglsangsallé 106, Brønshøj.
 Købmand Th. Olesen, Jyderup.
 Frøken Hanne Ollendorff, Dorthealyst, Knabstrup. 1949.
 Frøken Lise Ollendorff, Dorthealyst, Knabstrup. 1945.
 Murermester Aksel Olsen, Jyderup.
 Realskoleinspektør Erik Olsen, Solskrænten 8, Hillerød.
 Konsulent H. M. Olsen, Højsted, Føllenslev. 1924.
 Pianist Helge Olsen, Telefoncentralen, Jyderup.
 Frøken Inger Olsen, Skovgaard, Jyderup. 1908.
 Frøken Inger Olsen, Raabehøjgaard, Alleshave. 1950.
 Frøken Lis Olsen, Kløvermarksvej, Jyderup. 1950.
 Cand. pharm. Ole Olsen, C. F. Richsvej 94, F.
 Frøken Asta Omøe, Smedelundsgade 51, Holbæk.
 Frøken Anna-Lise Pedersen, Mørkøv. 1948.
 Bent Pedersen, Ringstedvej 7, Haslev. 1948.
 Fru Ebba Pedersen, Vinkelvej 9, Sorø, f. Høeg-Møller. 1925.
 Fru Gerda Pedersen, Jernbanegade 10, Nr. Alslev.
 Gunner Schmidt Pedersen, Dortheasminde, Knabstrup.
 Overbetjent Hans Peder Pedersen, Tværmarksvej 12, Søborg.
 1931.
 Fru Liss Pedersen, Hjørnegaarden, Torstholm, Hedehusene,
 f. Becker.
 Frøken Vibeke Pedersen, Strandengen 17, Roskilde. 1949.
 Bent Halby Petersen, Svebølle. 1950.
 Kontorchef Emil Blytgen Petersen, Oslo.
 Erik Søvendahl Petersen, Jyderup. 1929.
 Kystkvartermester Georg Petersen, Tigergade 9, K.
 Fru Grethe Petersen, Høgsgaard pr. Mørkøv.
 Henning Petersen, Skamstrup, Mørkøv. 1950.
 Proprietær Knud Petersen, Kærgaard, Svebølle. 1930.
 Handelslærling Poul Petersen, Holbækvej 21, Jyderup.
 Boghandler Preben Søvendahl Petersen, Jyderup. 1933.
 Overlærer Ths. Vang Petersen, Skovvej 16, Jyderup.
 Frøken Tove Stoll Petersen, Bjergby pr. Mørkøv. 1950.
 Translatør Andreas Poulsen, Emdrup Banke 117, Ø.
 Prokurist, frøken Asta Poulsen, Jyderup. 1915.
 Frøken Else Karin Poulsen, Svebølle. 1950.
 Dr. med. Jacob Poulsen, Kildegaardsvej 16 A, Hellerup.
 Bagermester P. Poulsen, Axelholm, Jyderup.
 Frøken Esther Raabæk, Kløvermarksvej 3, Jyderup. 1919.

Overklitfoged Axel Rasmussen, Søholt, Vester Vandet, Thisted.

Maskinfabrikant Carl Rasmussen, Eskebjerg.

Gaardejer Sofus Rasmussen, Havreholm, Holbæk.

Fru Erne Ravnebjerg, Jyderup, f. Wognsen. 1923.

Per Ravnebjerg, Hjort Lorentzensgade 9, N.

Fru Kirsten Reinecke, Greenlawn, Long Island, New York,
f. Jacobsen. 1935.

Børge Sack, Aldersrovej 6 C, Jyderup. 1937.

Fru Else Schack, Statholdervej 4, NV., f. Beck. 1936.

Fabrikant Carl Emil Scharling, Kastanieallé 13, Vanløse.

Fru Helga Scharling, Hesseløgade 5, Ø.

Frøken Karen Helene Scharling, Kordilgade 57, Kalundborg.
1916.

Fru Agatha Schmidt, Mørkøv.

Købmand Asmus Schmidt, Mørkøv.

Frøken Ebba Schmidt, Mørkøv.

Smedemester Carl Johan Schultz, Provstevej 2 A, NV.

Fru Bodil Schübeler, Østerbrogade 7 B, Ø., f. Jensen. 1922.

Fru Inger Sixtensson, Mariendalsvägen 42, Malmö.

Fru Grethe Sjølund, Bromølle Kro, Jyderup, f. Poulsen.

Fru Elisabeth Smith, Carlsbergvej, Hillerød.

Pastor Emil Sørensen, Jyderup.

Flemming Sørensen, Lindevej 11, Jyderup. 1948.

Distriktsjordemoder, fru Johanne Sørensen, Viskinge pr. Svebølle,
f. Poulsen.

Dyrlæge Folmer Taarning, Kirke Hyllinge.

Frøken Inge Taarning, Ahlmannsallé 38, Hellerup.

Værkmester Arnold Thomsen, Lindebugten 46, Valby.

Frøken Kirsten Torm, Mørkøv. 1948.

Fru Lise Tüchsen, Jernbanevej 26, Jyderup, f. Hansen. 1936.

Frøken Bente Villadsen, Haunsø, Føllenslev. 1949.

Fabrikant H. Wagenblast, Jernbanegade 19, Roskilde.

Direktør Jens Chr. Weinreich, Maglekildevvej 12, F.

Fru Else Werling, Ordrupvej 29, Aarhus, f. Merrild.

Fru Elisabeth Westergaard, Snertinge, f. Weinreich.

Niels Westergaard, Snertinge.

Bankfuldmægtig Helmer Wognsen, A. F. Beyersvej 13, F. 1922.

Mette Merete Wraae, Viskinge pr. Svebølle. 1950.

NYINDMELDTE FRA REALKLASSEN

AARGANG 1951

Inge Birch, Haunsøgaard, Føllenslev

Peter Henning Bistrup, Torbenfeldt, Mørkøv.

Birgit Finnemann, Skamstrup.

Kirsten Freese, Jyderup.

Lise Ganderup, Jyderup.

Mogens Jensen, Mørkøv.

Theodor Jensen, Skamstrup.

Christian Jørgensen, Mørkøv.

Marie Larsen, Eskebjerg.

Anne Linde Laursen, Torbenfeldt, Mørkøv.

Inge Mortensen, Viskinge pr. Svebølle.

Birgit Borg Nielsen, Godthaab, Jyderup.

Margit Nielsen, Toftegaard, Jyderup.

Jytte Schmidt, Jernbanevej 8, Jyderup.

Grethe Sørensen, Svebølle.

Anders Thastum, Jyderup.

Eventuelle ændringer eller tilføjelser til navn, stilling eller adresse bedes venligst meddelt foreningen.

Da vi endnu mangler mange oplysninger om aargang samt pige-navn, vil det ligeledes glæde os at modtage meddelelse herom.

Jyderup Conditori

anbefaler sig.
Stor lukket Pavillon til Foreninger
og Selskaber.

S. Birch Christiansen . Telf. 129.

Hagbarth Søvndahl Petersen

Bog- & Papirhandel
Jyderup . Telefon 48

FORSIKRINGSAKTIESELSKABET

Haand i Haand

Al Forsikring

H. Hooge
Jyderup

TELF. 125

Bro Mølle Kro

— i Perlen af dansk Natur!

H. SJØLUND . TELEFON LYKKEBJERG 90

Hotel „SKARRIDSØ“

K.H.FREESE

Telefoner: 12 . 191

JYDERUP

G. CRONES BOGTRYKKERI . JYDERUP